

stitutionelle Opfattelse ikke kan ændres uden ved særlig Lov, saaledes Nedsættelsen af Husdyrbevillingen uden forudgaaende Ændring af Husdyrloven, Ændringen af de bestaaende Militærlove paa Finanslovsforslaget og Anvendelsen af de ca. 10 Mill. Kr., som man paa den Maade kunde indvinde, til et ekstraordinært Tilskud til Kommunerne. Alt dette maa der naturligvis ses bort fra, naar en virkelig Sammenligning skal gøres, og naar dette sker, vil det ses, at det er uberettiget, saaledes som det skete i Folketinget, at sige, at der har fundet Forhøjelser Sted paa de militære Budgetter; thi naar man drager Sammenligningen rigtigt, naar man ser bort fra de saakaldte Besparelser, som var foreslaaet paa det oprindelige Budget, og som ikke kunde indføres uden ved særlige Love, har der jo fundet meget væsentlige Udgiftsnedsættelser Sted paa Militærbudgetterne, saaledes som det gentagne Gange er paavist i Folketinget.

Muligvis vil man synes, at denne Besparelse paa 13 Mill. Kr. paa Udgiftsparagrafferne kun er ringe i Forhold til de Beløb, der er strøget af de frie Bevillinger, og navnlig i Forhold til de Beløb, som indvindes i Henhold til de forskellige Besparelser paa Udgiftslovene. Men her er der forskellige Ting at erindre. For det første ligger det jo i, at der her som altid under en Finanslovbehandling kommer nye nødvendige Merudgifter til, Merudgifter, hvis Nødvendighed er anerkendt af alle Partier, og som opvejer en Del af de foretagne Besparelser. Men dernæst maa man huske, at en ikke ringe Del af Besparelserne paa de forskellige Udgiftslove — jeg tænker her særlig paa Tjenestemandsløven — ligger paa Indtægtsiden, de fremkommer som en Mindreudgift for Etablerne og yder saaledes allerede der deres Bidrag til at bære den store Takstnedsættelse paa 21 Mill. Kr., som har fundet Sted paa Statsbanerne og Postvæsenet. Men endelig og hovedsagelig ligger det i den Omstændighed, at Lovene først træder i Kraft et Stykke ind i Finansaaret, hvortil kommer, at adskillige, ja, mange Millioners Besparelse paa Grund af de gældende Refusionsbestemmelser slet ikke kommer dette Finansaar til gode, men først det følgende, det følgende endda ikke fuldstændigt. Jeg skal nævne som Eksempel Aldersrenten. Dens Nedsættelse af Statens Udgifter paa 5½ Mill. Kr. kommer slet ikke Finansaaret 1927—28 til gode, den kommer kun Finansaaret 1928—29 til gode med sit halve Beløb og først Finansaaret 1929—30 med sit hele Beløb. For et normalt Aar var Besparelsen

paa de forskellige af Ministeriet fremsatte store Udgiftslove oprindelig beregnet til at udgøre 50,8 Mill. Kr. for Staten, hvortil kom 6,1 Mill. Kr. ved Nedsættelser paa de frie Bevillinger. Disse 50,8 Mill. Kr. gik jo derved, at Invaliderrenten foreløbig faldt bort — maaske kommer den dog ind igen — og derved, at Besparelserne paa de øvrige Love, navnlig Tjenestemandsløven, forringedes ikke ubetydeligt, ned til 40,8 Mill. Kr. Man kan regne, at endnu i Finansaaret 1928—29 vil der af disse 40,8 Mill. Kr. kun være 35,2 Mill. Kr. disponible. Var Lovene vedtaget, som de blev fremsat, eller i hvert Tilfælde uden væsentlig Forringelse af Besparelserne, vilde det Overskud, som nu kan opføres for 1927—28, have været ca. 8 Mill. Kr. større, hvilket Beløb kunde være anvendt til yderligere Skatnedsættelser.

Det samlede Resultat bliver paa Driftsbudgettet et Overskud af 4 779 000 Kr. imod 1 355 000 Kr. paa det oprindelige Finanslovsforslag. Som Følge af de Besparelser, der administrativt kan foretages med Hensyn til Tjenestetidsregler og Personaleindskrænkning, vil man kunne regne, at Overskuddet forøges fra 4 779 000 Kr. til 5 430 000 Kr. Dette Tal er jo betydeligt mindre end det Tal, jeg nævnte ved Fremsettelsen af Lovforslagene om Automobiliomsætningskatten og Restaurationsskatten i Folketinget i Midten af Juni Maaned. Det Tal, jeg da nævnte, var bygget paa Oplysninger, jeg havde fra de forskellige Ministerier, men det kunde kun være skønsmæssige Tal. Jeg gjorde ogsaa opmærksom paa, at Tallet maatte ventes reduceret, naar man ved de nøjagtige Beregninger, som skulde foretages, før der stilledes Ændringsforslag til Finansloven, havde faaet hele Forholdet fuldstændig berigtiget. Hertil kom, at efter den Tale, jeg holdt i Folketinget, blev f. Eks. Sygekasselovens Ikrafttræden udskudt et Fjerdingaar, og der har været forskellige andre Aarsager til, at det Tal, jeg nævnte, var højere end det, der nu kan opføres paa Finansloven.

Paa § 26 er Indtægten gaaet op fra 57 238 000 Kr. til 75 718 000 Kr., væsentlig derved, at en Indtægt af ca. 14¼ Mill. Kr., som var optaget paa Finansloven 1926—27, en Indtægt ved Salg af Jernbaneobligationer efter Loven af 20. Martz 1918, ikke blev opnaaet. Grunden hertil er, som jeg tidligere har gjort Rede for, at Nationalbanken ikke ansaa det for heldigt at belaste det indenlandske Marked med dette Laan, og, da der endnu paa det Tidspunkt var Mulighed for, at Landmandsbankordningen kunde